

[Ebba Strange]

Lovgivningen har vi til at klare de situationer, hvor der opstår uenighed mellem forældrene. Alle de undersøgelser, vi har, viser, at børn, som bevarer en god og nær kontakt til både faderen og moderen, klarer skilsmisser bedst. Det ved vi. Vi indførte netop loven om fælles forældremyndighed for også at sikre de børn, der var født af ikkegifte forældre. Derfor forskrækker det mig ikke, at der nu er 40 pct., der ikke gifter sig; dengang var der 30 pct. Det forskrækker mig ikke, for de har fællesforældremyndighedsmuligheden, og den kan de blot bruge, hvis de ønsker at have et familieliv sammen.

Men selv om vi har den, er der en masse konflikter forældre imellem både om forældremyndighed og om samværsret, og spørgsmålet er, hvor langt vi kommer ad lovgivningens vej på dette område. Der er to problemer: dels problemet, hvor den ene forælder afviser barnet, og dels problemet, hvor den ene forælder saboterer samværsretten.

Det bedste, jeg kan foreslå, er, at man styrker vejlednings- og rådgivningsfunktionen. Hvis der overhovedet skal være tale om en sanktion, er den eneste sanktion, jeg kan forestille mig, at man – hvis en forælder er indkaldt en 2-3 gange til samtale ved vejlednings- og rådgivningsfunktionen – truer med at sige, at hvis den pågældende ikke ønsker at komme, vil man overveje at tage forældremyndigheds-sagen op.

Jeg mener også, at vejlednings- og rådgivningsfunktionen burde ind i nogle af de tilfælde, hvor den ene part ønsker at ophæve den fælles forældremyndighed mod den anden parts vilje. Som også forslagsstillerne er inde på, kan der være nogle praktiske forhold, der gør, at man vil ophæve den fælles forældremyndighed. Hvis man fik mulighed for at få snakket tingene igennem med en vejlednings- og rådgivningsfunktion, kunne det være, man kunne finde ud af det alligevel. Det ville være godt og vigtigt.

Der henvises i bemærkningerne til dommer Bitschs redegørelse over fordelingen af tildeling af forældremyndighed mellem mænd og kvinder. Denne redegørelse er altså 10 år gammel, og der er sket utrolig meget i de 10 år, både med hensyn til, hvem der får forældremyndigheden, og med hensyn til forøgelse af samværsretten. Det har andre også været inde på.

Jeg tror heller ikke, man kan tvinges til fælles forældremyndighed. Mit oprindelige udgangspunkt i de beslutningsforslag, vi lavede i 1982 og 1984, var, at der skulle være fælles forældremyndighed. Den modstand, jeg blev mødt af, kom især fra kvinder, der ønskede at få børn, men hvor hverken faderen eller moderen ønskede, at der skulle være noget fællesskab. Det kan vi ikke forhindre, for virkeligheden er sådan, og derfor tror jeg ikke på det i dag.

Det allerstørste problem i disse sager er jo at få voksne mennesker til at opføre sig ordentligt. Det drejer sig om mennesker, der på et eller andet tidspunkt har været så glade for hinanden og så forelskede i hinanden, at de gik hen og fik børn sammen. Og så udvikler der sig et had, som er frygteligt, når man oplever det på nært hold. Det går altid ud over det barn, der er i klemme. Men det, vi skulle ønske os, er i virkeligheden, at voksne mennesker opfører sig som voksne mennesker og påtager sig det ansvar, det er at sætte børn i verden. Og det er svært at gøre noget ved lovgivningsmæssigt. Men jeg er spændt på at høre hr. Frank Jensens svar på, hvordan man egentlig har tænkt sig at lave disse lovændringer.

Tom Behnke (FP):

Tidligere var det sådan, at hvis man var skilsmissebarn, kunne man godt have nogle problemer i skolen. I dag er det næsten omvendt: Hvis man ikke er skilsmissebarn, tilhører man næsten en minoritet.

Det er godt, at vi får vendt problemstillingen igen, og jeg er enig i, at det bør ske jævnlige. Det er et meget vigtigt og vitalt område, vi behandler her, og derfor kan vi næsten ikke vende problemstillingen for ofte.

Fremskridtspartiet er positivt indstillet med hensyn til løbende at få undersøgt disse forhold, så vi kan se, om der er mulighed for at forbedre lovgivningen.

Det betyder ikke, at Fremskridtspartiet nødvendigvis er enig i alle punkter endsige i bemærkningerne til forslaget. Vi er et langt stykke ad vejen enige i de bemærkninger, der er kommet specielt fra justitsministeren og de to regeringspartier.

Vi kunne godt have tænkt os, at kommissoriet var blevet gjort lidt bredere. Jeg tænker f.eks. på børnebidragsproblematikken, altså